

Numerički postupak relativne orijentacije približno vertikalnog stereopara ravničastog zemljišta za autografe A6 i A8 Wild

Za relativnu orientaciju približno vertikalnog normalnog stereopara primjenjuje se snagom inercije najčešće Gruberov optičko-mehanički postupak. Taj postupak predstavlja doduše u historiji fotogrametrije znatno pojednostavljenje dotičnog problema i time jednu važnu prekretnicu, ali se ne može od prvog postupka te vrste zahtijevati da on zauvijek i za sve slučajeve ostane i optimalan. Čak i za ravničaste terene ovaj postupak ima dva nedostatka:

- 1) nedostatak sa stanovišta teorije pogrešaka koji se sastoji u tome da kod ovog postupka nije osuđeno nagomilavanje pogrešaka
  - 2) tehnički nedostatak se sastoji u tome što se na perifernim točkama poprečnih nadirnih profila započinje uklanjanje čitave preostale transverzalne paralakse pomoću elemenata φ , čiji je utjecaj malen; to ima za posljedicu da je kod veće pogreške $d\Delta w$ potrebna vrlo velika, često i prevelika, promjena elementa φ , da bi se pogrešno uklonio preostali utjecaj elementa Δw .

Prvi nedostatak uvidio je ubrzo i sam *Gruber*, te je u [1] izložio i svoj računski simetričan postupak, koji je vrlo bliz strogom rješenju za ravničaste terene. Taj je postupak međutim u toj formi primjenljiv samo za instrumente sa b_y - mogućnosti. y - paralakse se međutim u svrhu numeričkog određivanje orientacije mogu relativno jednostavno mjeriti i pomoću drugih elemenata, čiji utjecaj nije bar o apscisi ovisan, a to su b_z ili još prikladnije Δw , jer je utjecaj potonjeg elementa mnogo jači.

Drugi se nedostatak nastoji u praksi često izbjegti time da se prije uklanjanja preostalih paralaksa u perifernim točkama poprečnih nadirnih profila pomoću elementa φ promotri karakter paralaksa u donjoj i gornjoj točki. Kada se već gubi vrijeme na te postave onda ima više razloga modificirati postupak, te kod tih postava izvršiti egzaktno mjerjenje paralaksa, koje se u dalnjem toku sistematski iskoristi.

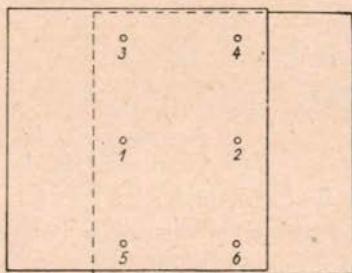
Ova modifikacija, koja bi bila primjenjiva i za instrumente tipa A6 Wild, izgledala bi obzirom na navedeno kako slijedi*:

Ne poznavajući neke točnije vrijednosti elementi se φ' , φ'' , w' i w'' stave na 0-vrijednosti, to jest kod A6 i A8 na 100,00%; zatim se

* Dalje navedeni postupak prestavlja tek varijaciju postupaka navedenih u [2] i [3].

- 6) u točki 6 poništi transversalna paralaksa sa $w' = w'_6$
 7) " " 4 "
 8) " " 4 "
 9) stavi se w' na vrijednost $w' = (1 + \frac{f^2}{y'^2}) [1/2(w'_{3-5} + w'_{4-6}) - w'_o] + w'_o$
 10) ponove se operacije 1) i 2).
 Po potrebi ponovi se čitav postupak, pri čem se za w'_o uzima pret-
 hodno izračunata i namještена vrijednost w' navedena pod 9).

Vrijednost w' navedena pod 9) opravdava se slijedećim:

Nakon uklanjanja asimetrijske komponente u pojasu baze pomoću operacija 1) i 2) preostaje na rubovima uslijed pogreške d $\Delta\omega$ asimetrijska komponenta jednaka $(y^2 : z) d\Delta w$; ta se asimetrijska komponenta ukloni operacijom 5) odnosno 8) promjeenom razlike poprečnih nagiba $w'_{3-5} - w'_o$, odnosno $w'_{4-6} - w'_o$, koja promjena ima na rubu utjecaj $(z + \frac{y^2}{z})^{1/2} (w'_{3-5} + w'_{4-6}) - w'_o$; izjednačenjem tih paralaktičkih vrijednosti dobivamo:

$$d\Delta\omega = (1 + \frac{z^2}{y^2})^{1/2} (\omega'_{3-5} + \omega'_{4-6}) - \omega'_o = (1 + \frac{f^2}{y'^2})^{1/2} (\omega'_{3-5} + \omega'_{4-6}) - \omega'_o$$

U koliko za operacije 1) i 2) postoje povoljni uvjeti to će veličine w'_{3-5} i w'_{4-6} biti gotovo jednake. U tom slučaju se operacije 6), 7) i 8) mogu eventualno nadomjestiti poništavanjem transverzalne paralakse u točki 6 kod postava w'_{3-5} . U protivnom slučaju, ako na primjer točka 2 pada u jezero, pa operacija 2) ostaje problematična, može se nakon operacije 8) odrediti element z' , poništavanjem transverzalne paralakse u točki 4 (ili 6) kod postava w'_{3-5} .

U prilog tog postupka ide i okolnost da se određivanjem prekorekture u operaciji 9) postizava direktno svrha tj. teoretski definitivan postav elementa Δw .

Dakako da je ova forma primjenjiva i za univerzalne stereoinstrumente. Da li je točnije kod univerzalnih stereoinstrumenata mjerjenje transverzalnih paralaksa pomoću w , kako je navedeno u opisanom postupku, ili pomoću b_y , što dovodi do oblika Gruberovog simetričnog postupka, ovisi o stereoprojekcionaloj daljini z (relativna visina lijeta u mjerilu modela) te o tome da li je pogreška očitanog postava veća kod b_y ili kod w .

Označimo li sa δ_{by} i δ_w pogreške očitanog postava za elemente b_y i w , to ćemo za rezultirajuću pogrešku δw_{by} i δw_w imati slijedeće veličine:

a) izmjera transverzalnih paralaksa pomoću b_y ([1]):

$$\begin{aligned}\delta \Delta p_y &= \delta_{byI} + \left(\delta_{byI} \pm \frac{\delta_{by3} \pm \delta_{by5}}{2} \right) \frac{z^2}{y^2} = \left(1 + \frac{z^2}{y^2} \right) \delta_{by} \pm \frac{1}{\sqrt{2}} \frac{z^2}{y^2} \delta_{by} \approx \\ &\approx \delta_{by} \sqrt{1 + 2 \frac{z^2}{y^2} + \frac{z^4}{2y^4}} \approx \sqrt{1,5} \left(1 + \frac{z^2}{y^2} \right) \frac{z^2}{y^2} \delta_{by} \approx \sqrt{1,5} \left(\frac{z^2}{y^2} + 1 \right) \delta_{by} \\ &\approx \frac{\sqrt{1,5} \left(\frac{z^2}{y^2} + 1 \right)}{z} \delta_{by} \varrho_c\end{aligned}$$

b) izmjera transverzalnih paralaksa pomoću ω :

$$\delta \omega_w^c = \left(1 + \frac{z^2}{y^2} \right) \left(\frac{\delta_{w3} \pm \delta_{w5}}{2} \pm \varrho_{wo} \right) = \left(1 + \frac{z^2}{y^2} \right) \left(\frac{1}{\sqrt{2}} \pm 1 \right) \delta_w^c = \sqrt{1,5} \left(1 + \frac{z^2}{y^2} \right) \delta_w^c$$

Za omjer točnosti određivanja elementa $\Delta \omega$ pri izmjeri transverzalnih paralaksa pomoću b_y i ω imat ćemo slijedeću veličinu:

$$\delta \omega_w^c : \omega_{by}^c \approx \frac{z}{\varrho_c} \frac{\delta_w^c}{\delta_{by}} \approx 0,03 z [mm] \frac{\varrho}{\delta_{by} [0,01 mm]}$$

Kako se mjerilo modela a time i stereoprojekciona daljina z nastoje uzimati što većim, i kako je održavanje maksimalne stereoprojektione duljine omogućeno upravo kod ravničastih terena, to ćemo za naš slučaj redovito dobiti točnije rezultate izmjerom transverzalnih paralaksa pomoću b_y nego li pomoću w .

Kod ovog kao i kod ostalih numeričkih postupaka naročito je važno da se dovođenjem uvijek u istom smislu očitani postavi oslobođe mrtvog hoda.

Ako se karakteristične točke stereopolja 1 ... 6 ne nalaze na približno jednakoj stereoprojekcionaloj duljini, onda nisu ispunjene niti pretpostavke za numerički postupak za ravničasti teren, pa opet postaje prikladniji Gruberov optičko-mehanički postupak, ali sa Kasperovim načinom određivanja prekorekture [4].

L iteratur a:

- [1] Prof. Dr. O. v. Gruber: »Kniffe und Pfiffe bei der Bildorientierung in Stereoauswertegeräten«, Bildmessung und Luftbildwesen, Heft 1 u. 2/1938.
- [2] Gebrauchsanweisung für den Autographen A7 Wild.
- [3] Gebrauchsanweisung für den Autographen A8 Wild.
- [4] Prof. Dr. H. Kasper: »Die Ueberkorrektur bei der gegenseitigen Orientierung von Senkrechtaufnahmen eines beliebigen Geländes«, Schweizerische Zeitschrift für Vermessungen und Kulturtechnik, 1949 Nr. 5.

Ing. Franjo Braun:

»DAS NUMERISCHE VERFAHREN DER GEGENSEITIGEN ORIENTIERUNG DES ANNAEHERND VERTIKALEN NORMALFALLS DES FLACHEN GELAENDES FUER DIE AUTOGRAPHEN A6 und A8 WILD«

Zusammenfassung:

Es wird eine Variation der in [2] und [3] enthaltenen, auch für A6-Gerätetypen anwendbaren, Verfahren für die gegenseitige Orientierung der Senkrechtabildern vom flachen Gelände dargestellt. Für universelle Gerätetypen wird das ungefähre Genauigkeitsverhältnis der Bestimmung von der Querneigungsdifferenz bei der Vertikalparallaxenvermessung mit b und w abgeleitet und in der letzten Formel niedergelegt.